

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 lipca 2017 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o sporcie oraz ustawy o ujawnianiu informacji
o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych
dokumentów**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 22 czerwca 2017 r. ustawy o zmianie ustawy o sporcie oraz ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2 w lit. a w tiret drugim, w pkt 4 po wyrazie „fizycznej” dodaje się wyrazy „w ramach stosunku pracy albo na podstawie umowy cywilnoprawnej”;
- 2) w art. 1 w pkt 2:
 - a) w lit. a w tiret drugim, w pkt 6 wyrazy „pełnić funkcji członka organu” zastępuje się wyrazami „być członkiem organu, prokurentem lub pełnomocnikiem”,
 - b) w lit. c, w ust. 4 w pkt 6 wyrazy „pełni funkcję członka organu” zastępuje się wyrazami „jest członkiem organu, prokurentem lub pełnomocnikiem”;
- 3) w art. 1 w pkt 2 w lit. d, w ust. 4a po wyrazach „rozwiąże umowę” dodaje się wyrazy „albo przestanie być członkiem organu, prokurentem lub pełnomocnikiem”;
- 4) w art. 1 w pkt 9 w lit. a, w ust. 3c w części wspólnej wyrazy „odpowiednie międzynarodowe organizacje sportowe” zastępuje się wyrazami „międzynarodowe federacje sportowe właściwe dla danego sportu”;
- 5) w art. 1 w pkt 11 w lit. a w tiret drugim, pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) nie była karana dyscyplinarnie za doping w sporcie
dyskwalifikacją w wymiarze jednostkowym większym niż 24

miesiące lub więcej niż raz bez względu na jej jednostkowy wymiar.”;

- 6) w art. 1 w pkt 11 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) w art. 85:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przyznanie świadczeń pieniężnych ze środków budżetu państwa dla osób, które zdobyły medal na igrzyskach olimpijskich, które odbyły się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, następuje na podstawie przepisów dotychczasowych, z tym że art. 38 ust. 1 pkt 5 ustawy uchylanej w art. 93 pkt 2 nie stosuje się.”,

- b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, art. 36 ust. 2 pkt 7 stosuje się.”;

- 7) w art. 3 w ust. 3 po wyrazach „terminu, o którym mowa w ust. 1” dodaje się wyrazy „lub 2”;

- 8) w art. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są członkami zarządu polskiego związku sportowego i nie spełniają warunku określonego w art. 9 ust. 3 pkt 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są obowiązane do rezygnacji z pełnionej funkcji w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. W przypadku niewypełnienia tego obowiązku ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

- 9) w art. 4 w ust. 3 wyrazy „kandydowaniem lub wykonywaniem funkcji publicznej, z którą związany jest obowiązek złożenia tego oświadczenia” zastępuje się wyrazami „wykonywaniem funkcji publicznej, z którą związany jest obowiązek złożenia tego oświadczenia, albo kandydowaniem na taką funkcję”;

10) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Do postępowań w sprawie świadczenia pieniężnego ze środków budżetu państwa wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 36 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do świadczeń pieniężnych ze środków budżetu państwa przyznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w tym świadczeń, o których mowa w art. 85 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się art. 36 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 15 lipca 2017 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o sporcie oraz ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów i uchwalił do niej 10 poprawek.

W pkt 4 dodawanym do art. 9 ust. 3 ustawy o sporcie przewidziano, że członkiem zarządu polskiego związku sportowego nie będzie mogła być osoba łącząca tę funkcję z pracą na rzecz ministerstwa zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw kultury fizycznej. Posłużenie się w przepisie rzeczownikiem „praca” może być nie dość jednoznaczne dla adresatów. Rzeczownik ten jest bowiem – co do zasady – utożsamiany z pracą świadczoną na podstawie stosunku pracy (Kodeks pracy). Z uzasadnienia projektu wynika, że przepis ma się odnosić również do pracy rozumianej szerzej niż świadczona na podstawie stosunku pracy. Mając to na względzie oraz dążąc do wyeliminowania ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, uchwalono **poprawkę nr 1**. Poprawka ta uściśla przepis, wskazując że stanowi on o wykonywaniu pracy zarówno w ramach stosunku pracy, jak i na podstawie umowy cywilnoprawnej. Poprawka ta koreluje również dodawany pkt 4 z nowelizowanym art. 9 ust. 4, w którego części wspólnej ustawodawca jednoznacznie odniósł się do umów, a nie zaprzestania wykonywania pracy.

W pkt 6 dodawanym do art. 9 ust. 3 ustawy o sporcie przewidziano, że członkiem zarządu polskiego związku sportowego nie będzie mogła być osoba łącząca tę funkcję z funkcją członka organu podmiotu świadczącego na rzecz polskiego związku sportowego usługi, dostawy lub roboty budowlane. Jednocześnie zgodnie z dodawanym art. 9 ust. 3 pkt 8 lit. c, członkiem zarządu polskiego związku sportowego nie będzie mogła być osoba, której osoba najbliższa jest członkiem organu, **prokurentem lub pełnomocnikiem** w podmiocie świadczącym na rzecz polskiego związku sportowego usługi, dostawy lub roboty budowlane. W związku z tym nasuwało się pytanie, dlaczego ustawodawca nie ograniczył możliwości bycia członkiem zarządu polskiego związku sportowego osobie, która jest **prokurentem lub pełnomocnikiem** podmiotu świadczącego na rzecz polskiego związku sportowego usługi, dostawy lub roboty budowlane. Uchwalając **poprawkę nr 2** przyjęto, że intencją prawodawcy było wyłączenie z możliwości bycia członkiem zarządu również takich osób.

W związku z tym, że w dodawanych do art. 9 ust. 3 ustawy o sporcie pkt 7 i 8 mowa jest nie tylko o prowadzeniu działalności gospodarczej, posiadaniu akcji albo udziałów w spółkach prawa handlowego oraz byciu współnikiem osobowej spółki handlowej, ale także o byciu członkiem organu, prokurentem lub pełnomocnikiem podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu na rzecz związku usług, dostaw lub robót budowlanych, dodawany art. 9 ust. 4a powinien uwzględniać również te okoliczności (**poprawka nr 3**). W przeciwnym razie członek polskiego związku sportowego musiałby zrezygnować z funkcji w zarządzie, nawet w przypadku gdy jego osoba najbliższa zrezygnuje z bycia członkiem organu, prokurentem albo pełnomocnikiem wskazanego wyżej podmiotu.

Wątpliwości Senatu budziła różnica terminologiczna pomiędzy dodawanymi do art. 34 ustawy o sporcie ust. 3c i ust. 3i. Pierwszy z przepisów dotyczy przyznawania wyróżnień za ustanowienie rekordu świata, drugi zaś przyznawania nagród za ustanowienie rekordu świata. Obie regulacje uzależniają przyznanie wyróżnienia albo nagrody od zatwierdzenia wyniku, przy czym pierwsza przewiduje zatwierdzenie wyniku przez międzynarodową organizację sportową, a druga przez międzynarodową federację sportową właściwą dla danego sportu. Zakładając, że w oba przepisy odnoszą się do tego samego podmiotu zatwierdzającego oraz kierując się § 10 Zasad techniki prawodawczej, uznano za celowe ujednoczenie terminologii tych przepisów. W **poprawce nr 4** przyjęto, że prawidłowym określeniem jest określenie „międzynarodowa federacja sportowa właściwa dla danego sportu”.

W **poprawce nr 5** proponuje się ustanowienie bardziej rygorystycznej przesłanki nabycia uprawnienia do świadczenia pieniężnego ze środków budżetu państwa, w zakresie w jakim dotyczy to naruszenia przez zawodnika przepisów antydopingowych. W ocenie Senatu świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa nie powinno przysługiwać również osobie, która była karana dyscyplinarnie za doping w sporcie dyskwalifikacją więcej niż raz. Za poprawką przemawiają względy *fair play*. Jest ona również zgodna z założeniami projektu rozpatrzonej ustawy oraz ustawy z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zwalczaniu dopingu w sporcie.

Poprawki nr 6 i 10 korelują przepisy przejściowe ustawy o sporcie dotyczące świadczenia pieniężnego ze środków budżetu państwa ze zmianami dokonywanymi rozpatrzoną ustawą oraz dodają do tej ustawy przepisy przejściowe określające wpływ nowelizacji na toczące się postępowania w sprawie świadczenia pieniężnego ze środków budżetu państwa oraz na świadczenia już przyznane. W ramach usprawnienia walki

z dopingiem w sporcie wprowadzono szereg rozwiązań prawnych mających na celu kompleksową walkę z tym zjawiskiem, czego ukoronowaniem było uchwalenie ustawy z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zwalczaniu dopingu w sporcie. Przyjęte poprawki są spójne z polityką ustawodawcy w zakresie walki z dopingiem w sporcie i mają prowadzić do eliminacji tych patologicznych zachowań. Przepisy przejściowe w stosunku do osób określonych w art. 85 ust. 4 ustawy o sporcie będą skutkować z jednej strony niestosowaniem w ich przypadku przesłanki określonej w art. 38 ust. 1 pkt 5 ustawy o sporcie kwalifikowanym (uchylonej ustawą o sporcie), co jest korzystne dla sportowców (brak konieczności wykazywania stałego zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej) oraz koniecznością stosowania w odniesieniu do nich warunku przyznania świadczenia określonego w dodawanym art. 36 ust. 2 pkt 7. W myśl dodawanego poprawką 10 przepisu przejściowego warunek ten będzie brany pod uwagę również w toczących się w dniu wejścia w życie noweli postępowaniach w sprawie świadczenia pieniężnego ze środków budżetu państwa oraz w odniesieniu do świadczeń już przyznanych. Powyższe wynika z konieczności zachowania spójności przyjmowanych rozwiązań oraz jasnego wyartykułowania przez ustawodawcę braku zgody na zachowania dopingowe. Należy mieć na względzie, że świadczenie pieniężne jest – w zamierzeniu ustawodawcy – rekompensatą dla wybitnych byłych sportowców (nie uprawiających już sportu wyczynowego) za trud włożony w godne reprezentowanie Rzeczypospolitej Polskiej na międzynarodowych arenach sportowych, swego rodzaju przywilejem, którego warunki przyznania kreuje prawodawca. W ocenie Senatu, z przywileju tego powinny korzystać wyłącznie osoby, które swoim zachowaniem w trakcie trwania kariery sportowej nie naruszyły – w sposób zasadniczy – powszechnie akceptowanych reguł uczciwego współzawodnictwa, przede wszystkim w aspekcie rywalizacji wolnej od dopingu.

W związku z tym, że art. 3 ust. 3 odnosi się zarówno do terminu, o którym mowa w ust. 1, jak i terminu wskazanego w ust. 2 tego artykułu, oraz mając na uwadze, wynikające z Zasad techniki prawodawczej dyrektywy formułowania odesłań, przyjęto **poprawkę nr 7**. Odesłanie musi być precyzyjne. Fakt, że w ust. 1 i 2 przewidziano identyczne terminy, nie ma wpływu na ocenę poprawności sformułowanego w ust. 3 odesłania. Termin rezygnacji z funkcji członka organu kontroli wewnętrznej określono bowiem w ust. 2, a nie w ust. 1.

Rozszerzając w trakcie prac nad ustawą w Sejmie katalog okoliczności wyłączających możliwość pełnienia funkcji członka zarządu polskiego związku sportowego o okoliczność ukarania dyscyplinarnie za doping w sporcie w wymiarze jednostkowym większym niż 24

miesiące dyskwalifikacji (dodawany art. 9 ust. 3 pkt 10), ustawodawca nie określił wpływu tej zmiany na osoby, które w dniu wejścia w życie noweli będą członkami zarządów polskiego związku sportowego i nie będą spełniały tego warunku. Przepis przejściowy art. 3 ust. 1 określa wyłącznie wpływ nowelizacji na sytuację członków zarządu w związku ze zmianą art. 9 ust. 3 pkt 2a oraz dodaniem do art. 9 ust. 3 pkt 4–9. Uchwalając **poprawkę nr 8** przyjęto, że osoby, które były ukarane dyscyplinarnie za doping w sporcie w wymiarze jednostkowym większym niż 24 miesiące dyskwalifikacji, będące członkami zarządów polskich związków sportowych w dniu wejścia w życie nowelizacji, przestaną pełnić tę funkcję.

Przepis art. 4 ust. 3 stanowi o osobach, które złożyły oświadczenie lustracyjne „w związku z kandydowaniem lub wykonywaniem funkcji publicznej, z którą związany jest obowiązek złożenia tego oświadczenia”. Mając na względzie, że sformułowania „w związku z kandydowaniem funkcji publicznej” nie można uznać za poprawne oraz kierując się § 6–8 Zasad techniki prawodawczej, przyjęto **poprawkę nr 9**.